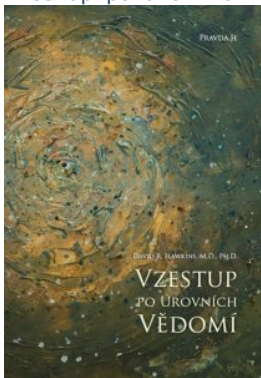

Kapitola 18. Celkové Osvícení (úroveň 850 – 1000)

Předcházející část: Kapitola 17: Povědomí o „Já“ (úroveň 700 – 849)

***

<p>Vzestup po úrovních vědomí</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017</p>
--	---

***

Kapitola 18

Plné Osvícení

(Úroveň vědomí 850 – 1000)

Úvod

Zatímco úrovně vědomí přes 600 jsou statisticky velmi vzácné, úrovně výše než 850 jsou ještě vzácnější.

Během posledních 1000 let v padesáti procentech času se nikdo na úrovni 850 nevyskytoval a ve dvaceti procentech té doby nedošlo k žádnému výskytu člověka s úrovní vědomí přes 600. Velmi vysoká energetická frekvence osvícení přenáší vibrace do kolektivního pole vědomí lidstva obecně, a vepisuje se do aurických polí (éterická duchovní energetická těla) duchovně vyladěných lidí „tichý přenos“. Frekvence vibrací této energie zůstává v duchovním éterickém těle po velmi dlouhou dobu a (potvrzeno kalibračním výzkumem vědomí) může trvat až po dobu pětadvaceti inkarnací nebo dokonce až po dobu jednoho tisíce let, kdy leží v záloze a mohou být uplatněny.

Neobvyklá síla pole polí extrémně vysokých úrovní také vyvažuje negativní energie, které převládají u většiny světové populace, z níž, jak již bylo citováno, sedmdesát osm procent lidí jsou v současné době pod úrovní 200 (čtyřicet devět procent ve Spojených státech). Druhá služba, kterou pokročilé úrovně vědomí poskytují, je informace, která má transformační hodnotu a obvykle je přenášena po staletí ve prospěch duchovních žáků (podle seznamů na konci kapitoly). Mnoho učení

z těchto vysokých úrovní vědomí bylo původně velmi pradávného původu a bylo rozšiřováno prostřednictvím starobylých *Ved*, jako jsou *Upanišady* a *Bhagavadgíta*, stejně jako *Nový zákon*, *Zohar*, a jiné. V některých případech jsou skuteční autoři neznámí, ale učení pocházejí z Božství nebo od velkých avatarů, kteří měli úroveň vědomí 1000 (Kristus, Buddha, Krišna, Zoroaster).

Sami velcí učitelé hlavně učili pravdu jen na nejvyšších úrovních. Různá světová náboženství byla stanovena mnohem později následovníky, někdy i mnoho staletí později, což mělo za následek neúmyslné chyby, jak je dobře známo těm, kdo studují Bibli. Tyto výuky náboženství samy o sobě mají proto nižší úroveň vědomí než u původních zakladatelů. Je to historicky neobvyklý a vzácný případ velkých učitelů, aby byli skutečnými autory textů svých učení. V průběhu doby se rozdílnost a chyby staly velmi vysokými, jako je například začlenění knihy Zjevení – Apokalypsa (úroveň 70) v Novém zákoně. Když je odstraněna, úroveň Nového zákona se zvedne nahoru od 640 do 880 (Lamsa překladu Bible).

Osvícení mudrci vzešli po realizaci JÁ (Já-Bytí), byli to mystici nebo příjemci božských vtělení, jako je například Ježíš Kristus. Nejstarší zdroje nejvyšší duchovní pravdy uvádějí, že historičtí mudrci sestoupili z velkého Aryanu (Árijci) do staré Indie (např. *Védy*, *Upanišady*). Ty vznikly v přibližně 5000 let před naším letopočtem (Buddha žil přibližně 563 před naším letopočtem). Mudrci, kteří dosáhli úrovně 850 a výše se stali prvními velkými učiteli a jejich učení tvoří jádro důležitých škol a ctěných duchovních tradic. To znamená, že základní doktrína si zachovává svou vnitřní hodnotu po mnoho staletí. Pravost a platnost učitelů a jejich učení je nyní ověřitelná vznikem vědy o vědomí a jeho schopnosti zjistit úroveň vědomí a pravdu.

Zatímco skutečné počty velmi pokročilých, osvícených mudrců, kteří ovlivňují lidstvo, byly v průběhu staletí omezeny, jejich učení byla v podstatě stejná, i když vznikla nezávisle v různých částech světa, v různých kulturách a v různých tisíciletích. Proto lze říci, že pravda je vždy jen jedna pravda, která se objevuje. Velcí učitelé a jejich učení předávají extrémně silné vysokofrekvenční energetická pole do kolektivního vědomí lidstva, bez kterých by se lidstvo pravděpodobně vyhladilo (ověřeno jako „pravda“).

Dynamika osvícení

Při velmi vysokých úrovních subjektivní prožívání existence již není omezeno narcistickým egem nebo psychologickými bloky. Tento stav je důsledkem postupného hlubokého odevzdání všech omezení a systémů víry. Požadavkem je trvalá „jednobodovost mysli“ a zpracování emocionálních a mentálních zbytků nižších úrovní vědomí a odevzdání všech vlastních identit a mentálních systémů víry. Tento proces je podporován a podporován nerušeným přílivem duchovní energie kundalini do vyšších éterických duchovních těl nad korunní čakru.

Tok energie kundalini je odpovědí na vzdání se osobní vůle přímo Božskému Učiteli, Avataru, nebo Božství nesoucímú jakýkoli jiný název (např. dle Devadesátého prvního žalmu, nebo slov Krišny, nebo Ježíše Krista, že „všichni, kdo mě volají pod jakýmkoli jménem, jsou moji a jsou mi drazí“).

Láska k Bohu, vyjádřená v oddanosti, závazku, věrnosti nebo nesobecké službě, je katalyzátor a pozvání k intervenci Božství prostřednictvím moci nelineárního pole vědomí samého, které je vševědoucí, všudypřítomné a všemocné. Odevzdáním všech odporů se toto výkonné nelineární pole stává postupně dominantním a je nakonec všeobjímající přítomností.

Překračování úrovně 850

Z hlediska intelektu, se problematika duality, se kterou se na úrovni vědomí 850 setkáváme, může zdát poněkud akademická, a proto spadající spíše do oblasti metafyziky, teologie nebo ontologie, nicméně pokud je její dosažení skutečně prožíváno, jde o mnohem více než o pouhou akademickou otázku. Jedná se o velmi významný krok s velmi významnými rozdíly ve výsledcích, protože duchovně oddaní, kteří dosáhnou této úrovně, byli často ovlivněni nesprávnou interpretací učení Buddhy a významu pojmu „prázdno“ a věří, že nicota – prázdno je konečným stavem, kterým rozhodně **není**, jak je určeno jak kalibračním výzkumem vědomí, tak i subjektivní zkušeností.

V tradičním duchovním názvosloví, každou z těchto vyšších úrovní „střeží“ „drak“ duality. To platí zejména na úrovni 850, kde se představí omezení, které má být překonáno, a tím je hlavolam ze zdánlivých protikladů – alternativ, zda konečná realita je Allness (všechno) proti Nicotě, nebo je Existence proti neexistenci.

Prázdnota nicoty kalibruje na 850 a je koncovým bodem stezky negace, která popírá realitu *všeho* nebo *čehokoli* (tj. lineární formy „věčnosti“ coby připoutanosti). Chybou, která následuje, je předpoklad, že transcendence veškerých forem je jedinou podmínkou Buddhovství. Jedná se o chybu, které se dá snadno dopustit, protože zkušenost stavu prázdnoty je nesmírně působivá. Jak se rozvíjí, je nepopsatelná, nekonečná, nadčasová, všeobjímající, Jednota, stálá, tichá, nehybná, kupodivu zahrnuje „vědomí nevědomí“, což vylučuje dokonce i bytí či existenci. Tento stav je zcela určitě, a mimo veškerou pochybnost, mimo dualitu. Neexistuje ani subjekt ani objekt. Není nic, čeho by bylo třeba se vzdávat a není nikdo, kdo by se vzdával. Proto se vsukutku zdá, že jde o stav nejvyššího osvětlení. Dalším problémem na této úrovni je, že neexistují žádní učitelé, s kterými by bylo možné se poradit, sdílet nebo získávat potvrzení, nebo instrukce, protože tento stav je opravdu úžasný, a potřeba vyhledávat nějaké rady nebo si nechat něco od někoho potvrzovat se zdá zbytečná.

Pokud by stav Prázdnoty (Nicoty) byl konečnou realitou, byl by to trvalý stav, neměl by existovat žádný subjekt, který by to dosvědčil. Nicméně, tak tomu není a proto dříve nebo později jej člověk opustí a vrátí se do vědomé existence. Jako další přijde subjektivní zážitek náhlého objevení se v existenci ze zapomnění prázdnoty. *(V tomto životě autora této knihy došlo k jeho výskytu ve třech letech, jak je popsáno na jiném místě. Najednou z Nicoty a nevědomí došlo k šoku nejen z existence, ale také z objevu tělesnosti, a to že tělo doprovázelo návrat z Nicoty do existence. Tak bylo v tomto životě dilema kalibrované na úrovni 850 zpočátku silně zastoupeno již v raném věku, a to se opakovalo i později, kdy to bylo odmítnuto a překročeno, vyřešení trvalo třicet osm let).*

K překonání této úrovně je třeba vědět, že Božská Láska je také nelineární a je bez předmětu, námitek, podmíněnosti, nebo místa. Omezení (neúplnosti) Prázdnoty je dosaženo v důsledku intenzivního věnování se stezce negace. Nicméně chybí zde poznání, že Láska je primární kvalitou Božství, protože je také nelineární, přičemž tato duchovní láska není připoutaností. Chybou stezky negace je chybná identifikace a odmítnutí Lásky, neboť podle své obecné, běžné lidské zkušenosti je láska omezením a připoutaností (mezi „mnou“ a „tebou“ nebo “tím”).

Božská Láska je však naopak dominantní, mocná, ohromující, a je primární kvalitou či podstatou Přítomnosti. Je hluboká a bezpodmínečná, bez předmětu nebo objektu. Není to emocionalita, ale stav, který je osvobozující a nikoli omezující. Prázdnota (Void) (kal. 850) je srovnatelná s nekonečným, vyprázdněným, vědomým prostorem. Naproti tomu přítomnost Božské lásky je jako srdce slunce. Neexistuje žádná pochybnost o tom, že z Lásky je realizováno samotné centrum a primární zdroj lidského Já.

Objasnění problematiky Prázdnoty (Void)

Nepochopení podstaty Prázdnoty může být objasněno příchodem kalibračního výzkumu vědomí a navíc subjektivní zkušeností. Zmatek vzniká z cesty negace stejně jako z terminologie, která připisuje Buddhovi údajný výrok, že nedoporučuje používat termín „Bůh“ kvůli rozsáhlým dezinformacím o skutečné povaze božství. Napomáhat porozumění mají následující kalibrace, které jsou velmi užitečné:

Kalibrace	Úroveň
Realita jak ji vidí pozorovatel	600
Arhat	800
Vize povahy „já“	845
Prázdno	850
Jednota	850
Nicota	850
Vědomí jako realita	850
Realita jako vědomí	850
Vševědoucnost	850
Všudypřítomnost	850
Všemohoucnost	850
Všeobecnost (Allness)	855
Buddha	1000
Stvořitel	nekonečno
Božský	nekonečno
Bůh	nekonečno

Jak lze vidět z výše uvedeného, □□kalibrační úroveň 850 označuje identifikace s

atributy, kvalitami, nebo s vlastnostmi božství, ale ne se samotným božstvím. Tak Allness, Omnipresence, Nelinearita, Jednota, atd., jsou vlastnosti Božství, ale stále chybí základní identita, která si je vědoma *Boha* jako *božství* a tím i Stvořitele viditelného i neviditelného (lineární a nelineární) a Zdroje lásky a vědomí. Učení Buddhy bylo formulováno tak, aby se zabránilo předsudkům o pojmu „Boha“, ale Buddha měl úroveň vědomí 1000, a proto byl opravdu Realizovaným Bohem.

Přechod z kalibrační úrovně 850 až k 1000 je důsledkem odmítnutí prázdnoty jako konečné reality a potvrzení zjištění, že Zdroj osvětleného stavu je *Božství* jako *Bůh*, který má všechny atributy, které mají kalibraci na 850, a navíc je Bohem nekonečné lásky. Plné Osvícení realizuje přítomnost Boha a božství jako zdroj a esenci života, tvorby, Vědomí a existence. Bůh je tedy všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný, a to jak imanentní tak i transcendentní, stejně jako Projevený a Neprojevený (božství). Kalibrace úrovně 1000 je konečná a možná v rámci lidské domény (ověřeno jako „pravda“).

Překonání Prázdnoty (Void)

Zatímco duchovní adepti (studenti) se mohou domnívat, že problém překonávání extrémně vysoké úrovně Prázdnoty není aktuální, že je nepravděpodobné, že bude výzvou v tomto životě, pak tento předpoklad může být zcela mylný, protože každý adept se může náhle ocitnout na extrémně vysoké úrovni bez předchozího varování či ohlášení. Proto by všichni adepti měli být poučeni dopředu s tím, jak zacházet s velmi rozšířenými stavy vědomí. To není jen chytlavá fráze, která říká, že nebe a peklo jsou jen jedna desetina palce od sebe. Ve skutečnosti jdou z hlubin pekla relativně nejvíce dostupné tyto mimořádně vyspělé stavy (jak je popsáno v subjektivní zkušenosti autora v předchozích dílech).

Jedním z důvodů pro zdánlivě nekonečné průtahy na cestě k osvícení je pochybnost, která by měla být předána jako odpor. Je důležité vědět, že to je vlastně extrémně vzácné pro člověka, aby se zavázal k duchovním pravdám na stupni těžkého hledání osvícení, a ti, kteří učinili závazek, tak učinili proto, že jsou ve skutečnosti *určeni* pro osvícení.

V tomto okamžiku dochází v duchovní evoluci ke stále více vzrušujícímu tempu a duchovní informace, které nikdy předtím nebyly k dispozici, jsou nyní snadno přístupné. Průběh duchovního vývoje adeptů se dnes již zrychlil a umožnil přístup k duchovním informacím, které byly v minulosti vyhrazeny pouze pro několik málo vyvolených.

Duchovní pokrok nevyplývá v pohodlných, definovatelných, progresivních krocích, jak by se mohlo z tohoto popisu přesahu úrovně vědomí zdát. Naopak, mohou velmi dobře nastat kdykoli nečekané skoky, a všichni adepti (studenti) musí být zvýhodněni tím, že dostanou potřebné informace o tom, co musí vědět o určitých místech na své cestě. Povědomí o tom, co je zapotřebí na „konci“, je zásadní hned od začátku.

Když víme, co je zapotřebí vědět pro dosažení Božských stavů, pokrok je urychlen. V opačném případě je zde nevědomý odpor strachu díky neznalosti. Tento strach je překonán získáním nezbytného porozumění. Proto pak nezbyvá nic, čeho se bát, a

veškerý strach je iluze – a toto je vědění, kterého je také zapotřebí při velmi vyspělých stavech. Každý student, který se vážně zajímá o duchovní vyladění a oddanost Bohu, Lásce a Pravdě, lidstvu či pozvednutí lidstva z utrpení nebo o oddanost všem vnímajícím bytostem, je již dalece pokročilou bytostí.

Důsledné uplatňování jakéhokoliv duchovního principu může neočekávaně vést k velmi významnému a náhlému skoku do neočekávaných úrovní. V tomto bodě ani nemusí být k dispozici paměť, a místo toho se prezentuje tiše vědění duchovní pravdy. Duchovní studenti by měli přijmout skutečnost, že jsou *už obdarovanými*. U čtenáře, který čte vážně knihu, jako například tuto, to jen stěží může být jinak. Božství zná své vlastní, proto přijmout tuto skutečnost již (že jsou obdarováni) znamená už pocítit radost. Neprožíváte-li radost z pochopení, znamená to, že se bráníte. Toto vědomí je posíleno tím pochopením, že na rozdíl od dualistického newtonovského paradigmatu skutečnosti člověk není jen důsledkem minulosti. Naopak, současná pozice je dána přitažlivostí potenciality, protože minulost i budoucnost jsou iluze. Proto závazek k osvícení se nyní stává magnetem táhnoucím člověka k ní a rychlost vývoje je dána ochotou jednotlivce vzdát se odporů.

Osvícení není stavem, kterého má být dosaženo, je to jen jistota, které se má člověk vzdát, protože Já je už jeho realitou. Je to Já, které přitahuje člověka k duchovním informacím.

Konečné odevzdání se

Na předchozích úrovních vědomí byly odevzdány iluze vnímání, stejně jako výklady „ve smyslu“, hodnoty a významu. To vede ke ztrátě ztotožnění se s emocionalitou nebo linearitou ve formě mentalizace a ke ztrátě zájmu o to, co je přechodné, včetně fyzického těla a pozemských jevů.

Nakonec i iluze svědka, pozorovatele a hlídače se rozpouští do samotného vědomí, které je objeveno jako neosobní a autonomní. Již neexistuje omezení „příčiny a následku“ nebo „změny“. Iluze „času“ se také rozpouští do plnosti Božské harmonie. Neexistuje ani přitažlivost ani averze ani k existenci samotné a i Projevené je považováno za důsledek rozlišování ze strany vědomí jako koncept.

Všechno bylo předáno Bohu, a pak úplně posledním pozůstatkem sebe zůstává zdánlivý zdroj životního jádra samotného ega s přesvědčením, že *ono* je autorem a prvotním *zdrojem* samotného lidského života a existence. Vzhledem k tomu, vzniká a rozvíjí se v člověku vědění, že „dokonce i to“ musí být odevzdáno Bohu. Tato poslední bariéra je signalizována náhlým výbuchem posledního zbývajícího strachu, který je velmi silný a intenzivní, nejzákladnější strach ze smrti. Pak vyvstává vědění, které se zrodilo v duchovní auře, že „veškerý strach je jen iluze“ a „smrt není možná“. Pak, jako důsledek víry a oddanosti, padá poslední iluze. Vynoří se doslova opravdový, obávaný pocit umírání a krátký, ale velmi intenzivní pocit bolesti, protože na rozdíl od fyzické smrti, mu člověk nikdy předtím nečelil. To je jediná a poslední „smrt“, která je možná. Potom muka doznívají a nastupuje Zjevení nekonečné slávy božství. Poslední pozůstatek ega – myslí zmizí do ticha přítomnosti. Vyzařuje ohromující dokonalost a krása všehomíra Stvoření jako Božství, a vše je nadčasové. *Samotným stavem se stává Gloria.*

Úrovně vědomí učitelů a spisů na 850 a výše

Bhagavadgíta	910
Huang Po, Zen	850
Lamsa Bible (minus Zjevení a Starý zákon s výjimkou Genesis, žalmů a přísloví)	880
Nicene Creed (Vyznání víry)	895
Upanišady	970
Védy	970
Zohar	905

Poznámka: Učení Zen Huang Po je problematické v tom, že popisuje stezku negace a chybně prohlašuje, že stav Prázdnoty (úroveň 850) je konečným stavem buddhovství (úroveň 1.000). Po svých klasických kázáních o Prázdnotě on sám (Huang Po) překročil omezení a nakonec dosáhl později v životě úrovně vědomí 960. Proto negujte pouze lineární, ale nenegujte nelineární realitu Lásky. Negujte pouze konkrétní, limitovanou osobní připoutanost, což je omezující emocionalita. Božská Láska je univerzální kvalita a nelineární kontext, který je vnitřní podstatou jako Vyzařování celkového kontextu.

Následující část: [Přehled. Duchovní transformace](#)